तुण्डिता-त्री, तुण्डियता-त्री, तुतुण्डिषिता-त्री, तोतुण्डिता-त्री, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुठिवातुवत् (209) बोध्यानि ।

(738) " तुड़ तोडने" (1-भ्वादि:-351. सक. सेट्. पर.) 'तूड़—' इति स्वामिशाकटायनादयः । तोडनम्=दारणं हिंसनं च । 'तोडनार्थे तुडेस्तुण्डेः तुडेत् तोडित तुण्डते ॥' (श्लो. 88) इति देवः । 'तोडकः-डिका, तोडकः-डिका, वितोडिषकः-तुतुडिषकः-िषका,

^{1. &#}x27;रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति सेट: क्तवाया: सनश्च कित्त्वविकल्प:। तेन रूपद्वयम्। एवं सन्नन्ते सर्वत्र होयम्।

^{2. &#}x27;न गति हिंसार्थेभ्यः' (1-3-15) इति निषेधात् कर्मव्यतीहारेऽपि शानज् न ।

^{3. &#}x27;तोडनम् = द्रावणम् ' इति श्लीरस्वामी। एवमेव पाणिनीयधातुपाठ-मामके तज्जापुरीयसरस्वतीमहाल् विमर्शनालयमुद्रिते कोशेऽपि वर्तते। तदानी धातोः कम्पनार्थकत्वात्, ण्यन्तात्, 'निगरणचलनार्थेभ्यः—' (1-3-87) इति शतैव, न शानजिति शेयम्। हिंसायर्थेषु तु शानज् भवतीति विशेषः।

^{4. &#}x27; उदुपधाद् भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम् ' (1-2-21) इति सेटी निष्ठायाः भावकर्म-विषये कित्त्वविकल्पनाद् रूपद्वयम् ।

A. 'अकद्धिकी डनधृततोड कान् प्रहृडितान् होडदरोड्यभि सुकै: ।' धा. का. 1.46.